

*K*leine Vos maakt zoals elke ochtend een wandeling door het bos. Hij gaat al zijn vrienden begroeten. Het is nog heel stil. Het lijkt alsof iedereen nog slaapt.

Dan hoort hij iets. Hij kijkt om zich heen.
Dan hoort hij het weer, een klein piepje achter de grote bramenstruik. Vos steekt zijn kop tussen de bramen.

“Auw”! Dan ziet hij onderaan de struik een kleine vogel. Hij zit vast tussen de onderste takken.
“Niet bang zijn”, zegt Vosje. “Ik ga hulp halen. Ik kom zo bij je terug.” De kleine vogel piept zachtjes verder. Vosje rent door het bos.

“Komen jullie helpen?” roept hij naar zijn vriendjes. Egel, Mol, Slakje, moeder Muis en Eekhoorn komen aangelopen.

“Wat is er aan de hand, waarom roep je zo?”
Vos neemt zijn vriendjes mee naar de struik waar de kleine vogel nog steeds zit te piepen.
Gelukkig komt ook Uil aangevlogen.

“Nou, nou vriendjes!”, broemt hij, “Wat een kabaal en dat zo vroeg op de dag!”
“Uil, je moet echt helpen, jij alleen kan ons helpen!”
roepen ze door elkaar.

